

מסורת הש"ס

משום. דצדוכתא אחרימי נמי כתבה ר' אבא לרבנן דמוקי ליה לטעם כעיקר לא בדמפרש לקמיה: **כל אשר יגע בצורה** חזיתו מרובה מחטאת ונגע בחטאת שאם פסולה היתה החטאת כגון פיגול ואם פסול אחר תיפסל אף זו שצבעה וממנה ואם כשרה היא החטאת ממנה יהיה לצולעת השנה לאסור בצריכה אלא כחמור שבה כחומר החטאת שנצבע בה לפנים מן הקלעים ולדברי הכונה וליום ולילה אחד: **יכול אפילו לא נבעה.** הנוגעת בה ממנה קאמר רחמנא יקדש ת"ל כו': **האכל** הכולעת כחמור שבה שהרי יש בה ב' מינין אחד חמור ואחד קל וכולה הולכת אחר החמור אלמא היתר מנעטור: **לאיסור:** מיערד **צריכי.**

תורה אור השלם

1. כל אשר יגע בבשרה
קדש ואשר יהיה מדמה
על הבגד אשר יהיה עליה
תכבס במקום קדש:
- ויקרא ו כ
2. כל ימי נזרו מכל
אשר יעשה מגפן היין
מחרצנים ועד וג לא
יאכל:
- כמדבר ו ד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ה"ג ורצן
וכו' לאסור דאי נמי:
(ב) ד"ה ורבי עקיבא וכו'
לא מנריך: (ג) ד"ה ה"ג
לא וד"ה מכלל הד"ה:
(ד) תוספות ד"ה כאן
וכו' דזמנין דמיבכש להו
ונפלי:

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

וזה היה כחמור שבחן
 פועמים נאכלת בחרות
 שלשמים ופצמים נאכל
 שירות חטאת. מוס' שאנן.
 שלשמים נאכלים לב ימים
 ליללה אחד וחטאתה נאכל
 נאכל אלא ליום ולילה.
 ר"פ. בן ששנשטה
 ימים. מוס' שאנן. ר' שיש
 מקומות שאין הכלי עב
 ונותר לידקדק ומעלתו לב
 משה. ד. וכן מפורט
 משה. וזהו חכמה לישא
 הלחך. שרי אפי' כזית
 העשוי לחוק
 מפותח מכזית אפי' אנו
 נעשו לחוק. בחרייתא
 משה. לישא הלך מן
 העשוי לחוק אלא שרי אלא

גא' ושני כתובין הבאין כו'
וזה שני כתובין הבאין כאחד
אשר חולין או שלמים שזמן
דש' דמפרש להיות כמוה

משום דהוה נזיר וחטאת ⁶ שני כתובין הבאין
באחה ואין מלמדוין נזיר הא דאמרן חטאת
ממי היא ⁷ דתניא וכל אשר יגע בבשרה
יקדש וגו' יכול אפילו לא בלעה ת"ל בבשרה
(יקדש) *עד שיבלע בבשר יקדש ⁸ להיות
שכמותה שאם פסולה היא תיפסל ואם כשירה
היא תאכל כחמור שבה ורבנן נמי ניהו נזיר
וחטאת שני כתובין הבאין כאחד ואין מלמדוין
אמרי הנהו מצירך צריכי ור"ע מאי צריכי
כישלמא אי כתב רחמנא בחטאת לא גמר נזיר
ממנה ⁹ דחולין מקדשים לא גמרינן אלא
לכתוב רחמנא בנזיר ותייתי חטאת ותגמור
ממנה דהא כל איסורין שבתורה קא גמר
מנזיר ורבנן אמרי לך ¹⁰ מצירך צריכי חטאת
להיתר מצטרף לאיסור וחולין מקדשים לא
גמר ומשרת ליתן טעם כעיקר ומכאן אתה דן
לכל התורה כולה ור' עקיבא תרויהו להיתר
מצטרף לאיסור והווי להו שני כתובין הבאין
באחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין
מלמדוין א"ל רב אשי לרב כהנא אלא הא
דתניא ¹¹ מכל אשר יעשה מגופן היין מחרצנים
ועד זג ילימד על איסורי נזיר שמצטרפים זה
עם זה השתא לר"ע איסור והיתר מצטרפין
איסור ואיסור מיבעיא אמר ליה איסור והיתר
בבבת אחת דאיסור ואיסור בזה אחר זה:
ממתני ¹² בצק שבסידקי עריבה אם יש כוית
בכמקום אחד חייב לבער ואם ¹³ (לא) בטל
בכמיעוטו וכן לענין הטומאה אם מקפיד עליו
חוצץ ואם רוצה בקיומו הרי הוא כעריבה:
וגמ' אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו
אלא במקום שאין עשוין לחזק אבל במקום
שעשוין לחזק אינו חייב לבער מכלל דפחות
מכוכית אפי' במקום שאין עשוין לחזק אינו חייב
ללבער איכא דמתני לה אסיפא ואם לאו בטל
בכמיעוטו אמר רב יהודה אמר שמואל לא
שנו אלא במקום העשוי לחזק אבל במקום
שלאין עשוי לחזק חייב לבער מכלל דכוית
אפילו במקום העשוי לחזק חייב לבער תניא
ככלישנא קמא תניא כלישנא בתרא תניא
ככלישנא קמא בצק שבסידקי עריבה
במקום העשוי לחזק אינו חוצץ ואינו עובר

ובמקום שאין עשוי
בפחות מבזית אפיל
ותניא כלישנא בת
כרים קצירא להו דחידוש
כו'. מדכילינכו למרנאס
מאטרפין כו': מתני'
ו חייב לצער מכלל דפחוס
עמין הסדקין בשולי ערבי
ס במקום העשוי לחזק הן
מודא דייק ממיילתא דשמואל
יב ואע"ג דליכא בה פלגי
רב יבורא אמר שמואל לא
יב לצער. ואע"ג דוליא מב

משום דהוי גזיר וחמטא שני בתובין הבאין באחד. תימא לרש"א
אמאי לא קאמר גזיר וחמץ דר"ע דריש כל צ"ה הסערוצת
(ובמס' קד פ"ג.): **ר"ח** גרם בחומר שבהן. ומיירי צטטא ושנליס^א
ואם נצלע הסעטא^ב צשלמים שנשטא אטמוול נאכל כחומר השלמים

בשמים ששחט היום נאכל כחומר
החטאת ואינו נאכל למחר ולשון
הזרייתא קשה דאמר עד שיבצע
בזרה משמע דליירי בהיתר שזבלע
באיסור והדר קאמר יקדש להיות
כחומר משמע שהאיסור נבלע בהיתר:
ורבנן אמרי דף חטאת להיתר
מצטרף לאיסור. אור"י
דבזיר צפ' ג' מינין (דף לז:) משמע
זויר וחטאת לזבן מרוויחיה לטעם
כעיקר דקאמר התם זרי"י דלי' כתב
רחמנא חטאת חולין מקדשים לא
גמרינן ואי כתב רחמנא זויר חטאת
מזויר לא ילפנא דחמיר לאיפסוריה
דאפילו חולין אסיר ליה:

מיצרך צריכי תמאת
ו חולזי מחדשים לא
בשמעתין משמע דמעם
בעיקר דאורייתא.

יִלְפִינִי מִנּוּזִיר דְּלִוּוֹ אֲסַמְכְתָּהּ הִיא
דַּמְדֻמִּי דְּלִוּוֹ דְּלִקְ אֲהִיבֵר מִנְטֵרָר
לְאִיסוֹר בְּנִזִּיר נִשְׁמַע לְרִבְנָן וְקִשָּׁה מִפִּי
כָּל הַבֶּשֶׂר (חֲזוֹן דָּף קסח.) וּמִמַּסְכַּת
ע"ר (דף קס"ג) וְסֵם מִפְּרֹשֶׁ:

וּבְכָאן שְׂרָא בַּמָּקוֹם דְּיִשְׁשָׁה. פ"ה:
דְּשִׁלָּא בַּמָּקוֹם לִישָׁה עוֹבֵר
בַּפְּחוֹת מְכִיט וְקִשָּׁה דְּלֹאמֵר לְקַמֵּן לֹא
אֲמַרן אֲלֵהּ צַעֲרִיבָה אֲזֵל צְבִיט חִיב
לְצַעַר מִשּׁוֹם דְּוִימִינִי (ו) דְּמִיכְנָק וּנְפִלִי
אֲהַדְדִי לְפָנֶיהָ מִיפּוֹק לִישָׁה דְּפָחוֹת מְכִיט
חִיב צַעֲרִיב שְׁלֵא בַּמָּקוֹם לִישָׁה וְגִרְאָה
לְרִי" דְּמָקוֹם הָעֵשׂוּי לְחֹזק הֵייוֹ אֵת
הַכְּלִי בִין בַּמָּקוֹם לִישָׁה וְבִין שְׁלֵא
בַּמָּקוֹם לִישָׁה עוֹשִׂין לְחֹזק^א אֲךָ בַּמָּקוֹם
לִישָׁה יֵשׁ לְהַחֲמִיר יוֹתֵר שִׁיט לְחֹשׁ
שִׂדְדָק מֵאֲחֻתָּה עִיסָה לְעִיסָה אַחֲרָת
עַל יְדֵי לִישָׁה אִז תְּצַלֵּעַ מִן הַטַּעַם וְלִכְן
זִינִי בַּמָּקוֹם אֲפִילוּ עוֹשִׂי לְחֹזק
עוֹבֵר חָף עַל גַּב דּוּדְאִי מְצַטְלו כִּיּוֹן
דְּלִיכָא תַרְתִּי לְרִיעוּתָא כִּזִּית וּבַמָּקוֹם
לִישָׁה וּפְחוֹת מְכִיט אֲפִילוּ בַּמָּקוֹם
לִישָׁה אִז עוֹשִׂי לְחֹזק לֹא גִזְרִי צִיב
רְצִנָּה דְּכִיּוֹן שֶׁהוּא דְּכַר מוֹעֵט יִכּוֹל
לְשַׁמּוֹר שְׁלֵא לִישָׁה עוֹשִׂי וְכֵן כִּזִּית שְׁלֵא
בַּמָּקוֹם לִישָׁה אִז עוֹשִׂי לְחֹזק אִין עוֹבֵר
אֲזֵל פְּחוֹת מְכִיט וְשִׁלָּא בַּמָּקוֹם לִישָׁה
אֲפִילוּ אִין עוֹשִׂי לְחֹזק מוֹתֵר^א:

כופת

לחזק חרצין ועובר במה דברים אמורים בבית אהל
במקום שאין עשוי לחזק אינו חרצין ואינו עובר
א"ל בצק שבסידקי עריבה במקום העשוי לחזק
אינו

א חכמים והי אחרים נמי בכל השנה' דאיכא למאן דאמר טעמו
גין בחדא ארילה לימד שמנטרפין: **השאלה לרבי עקיבא.** ל"ל דכתב
לענין הטומאה. מפרש בגמ': **גמ'** ה"ג ל"ש **אלא במקום שאין**
מכוסים אפילו במקום שאין עשוי לחזק אינו חייב לנצר. ופירושו לא
מקום הזאת מים שיהא צדק זה מועיל לעריבה לחזק המים אלא
לגובה והוא כעץ דמסתמא בטליניהו האי גברא להסתם ואפילו כזית אינו
ארוקמה למתני' במקום שאין עשוי לחזק וקמני' פחות מיתכן בטל
גם טובא והואיל ולא במקום אחד ינייחו לא חשיבי: ה"ג איכא דמסני'
נו **אלא במקום העשוי לחזק אכל במקום שאין עשוי לחזק חייב לנצר**
ל ליה אפילו הכי כיון דחשיב לא בטיל ולישנא בתרא חמיר מקמא:
אין

אחד חייב לבער. ואוקי רב יהודה הא דתנן כזית במקום אחד, במקום [שאינו עשוי לחוק, אבל חייב לבער, פירוש מקום] שיש בו סדק או נקב ונתן זה הבצק לסתמו שנמצא עושה מלאכת

עין משפט
נר מצוה

ד א מ"י פ"ח מהל'
מעשה קרבנות הלכה
[טו] טו:
ז ב שם הלכה טו:
ז ג ד מ"י פ"ה מהל'
זיר הלכה ג:
ז ה ו מ"י פ"ב מהל'
חמץ הל' טו סמו עשין
לט טו"ש"ע א"ח ק"י תמז
סעיף ו:

רבינו חננאל

[illegible][illegible][illegible]

מתני' בצק שבסידקי
עורבה אם יש כזית במקום
במקום שעשוי לחזק אינו
ובטל אע"פ שהוא כזית.